

МИШЕЛ УЕЛБЕК

ОБРИС ПОСЛЕДЊЕ ОБАЛЕ

КВАРТЕТ

*Квартејт је ушао у воз
(Јасно, реч је о Американцима),
И убеђујем себе да одржавају њословне
Везе.*

*Њихова конверзација, ипак, обилује елементима
приватности,
Што у мени изазива неверицу и буди немир
Јер не могу да замислим да има два мушкарца
(Нормална и, ако хоћеће, чак пожељна)*

*Могу себе да замисле у кревету с њим двома
Гојазним и ружним, а ипак задовољним, и
Динамичним,
Непошребним а некако срећним женама*

*У сивари, не могу уобразиће да замислим да би иједан
човек
Пожелио да сједини своје тело
С њајнама њако непошребног човечанства.*

Штутгарт–Цирих, 8. април 2011

*

Негде на Флориди
Алиџајџор је искасајио пџри аусџиријске пџурисиџкиње
На Дан независности:
Гувернер џие државе је издао мере оџрезности:
По моџелима, џуди обазриво оџварају ролеџне –
Туризам се ужасава пџразнине.

ПОСТОЈАТИ, ОПАЖАТИ

Посџојаџи, оџажаџи,
Биџи својеврсни оџажаџни пџалоџ (ако се џо џако
може реџи)
У хали за укрцавање пџерминала Роаси 2Д,
У иџчекивању леџа у пџравцу Аликанџеа
Где ће мој живоџи да се насџави
Јоџ неколико џодина
У друџџву моџ малоџ џса
И радосџи (све реџих и реџих)
Уз редовно умножавање џаџињи
У џодинама које неџосредно пџреџходе смрџи.

СТРАНА Б

И џада, наједном, чили драж омамноџ.
Јоџ увек џу свеџи је, џун пџредмеџа разних,
Осредње вредности, лабавих, несџалних,
Једна муџна свеџлосџи слази с неба џамноџ.

То сџрана Б је живоџа,
Без наслада без сџрахоџа
Друџих осим од хабања,
Сваки живоџи је џробница.

Будуће све је некролоџ,
Само пџроџлосџи нас рањава,
Време снова, џиџансџава –
Нема ничеџ заџонеџноџ.

ХМТ

III

Када будем умирао,
Нека њо уз њебе буде,
И док будем издисао
Нека с вером гледам у ње.

Нежна звери мамних греди
Које у дну шака држим:
Склајам веђе; царство жуди
Твојим њелом белим мерим.

*

Дицемо, истина, и небо је ведро
У јујирима њуним ствари њројивречних:
Но губимо веру у смисао истих,
Ко да ништа од нас не преостиа људско.

Процло је дејињство, игре разделене:
Сваки нац крик и страси ми смо угушили
И ка крају игре смо се зајутили
Кроз дуге навике и кроз одрицање.

Вишла се пращина њо њлу сасвим сивом.
Прочистио простор један ветра налет.
Тек праћ њу сведочи да био је њолей
Тела укојаних у чекању каквом.

*

Биши мали, бели њас који граби неуморно
грану истиу,
Или стари, црни свещеник који без уњакања њоје
недељну мису:
Напросио, имаши некакву веру, малену или узвищену,
Но скуй њокрешиа

Као у каквој игри, ѓлујој, појуј, рецимо, шурској корака,
Скромна игра
Која се изводи без најора, уз мало учења,
Врло мало мишљења:
Досјетли до нејомичне и цикличне среће
Понављања.

*

Сушон је, носилац мира и жорчине:
Док кроз сјори рипам самој краја дана
Гасне дамар крви, шела су згрувана.
До зоре ће магла скривати наше чине.

Тихи, звонки ваздух сипруји кроз сва шела
шито мажу се уљем, осмехују смрпци –
Навику и гене она неће сипривати.
Посрће сен шјана од кој змаја бела.

Сипицава се вече, поцепан змај пада.
Дечак сипоји над шим, заправо гроб шледа
Сломљених шипацова, осипацак од једра,
Равнодушна шред њим је шприрода ведра.

Дечак шледа у шило но дуца му једра.
Вештар је шопребан, да рашишчистити, снажан,
Уље, бедна шела, сувишни океан,
Јак вештар шу шреба, вештар неумиштан.

Избор и превод с француског
Борис Лазић